

Sygn. akt XVII AmT 85/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Witold Rękosiewicz

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) spółki akcyjnej z siedzibą w P.

przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

z dnia 10 grudnia 2018 r. nr (...)(...)

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od (...) spółki akcyjnej z siedzibą w P. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Witold Rękosiewicz.

Sygn. akt XVII AmT 85/19

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes UKE, pozwany) decyzją z dnia 10 grudnia 2018 r. nr (...)WK.47.29.2018.7, na podstawie art. 210 ust. 1 i 2 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j.: Dz. U. z 2018 r., poz. 1954, z późn. zm., dalej: Pt) w związku z art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm., dalej: ustawa o wruist) oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm., dalej: k.p.a.) w związku z art. 206 ust. 1 Pt, nałożył na (...) S.A. z siedzibą w P. (powód, Spółka, (...)) karę pieniężną za nieprzekazanie Prezesowi UKE danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, tj. informacji dotyczących posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację, świadczonych usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych:

- według stanu na dzień 31 grudnia 2014 r. w wysokości 2 400 zł

- według stanu na dzień 31 grudnia 2016 r. w wysokości 2 400 zł

- według stanu na dzień 31 grudnia 2017 r. w wysokości 2 400 zł.

(...) spółka akcyjna z siedzibą w P. w złożonym odwołaniu zaskarżyła powyższą decyzję Prezesa UKE w całości, zarzucając jej naruszenie art. 210 ust. 2 Pt poprzez nieuwzględnienie przy nakładaniu kary zakresu naruszenia dokonanego przez (...) oraz dotychczasowej działalności w sytuacji, w której wskazywały one na nałożenie kary pieniężnej w najniższym możliwym wymiarze.

Na podstawie powyższego zarzutu powód wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez zmniejszenie nałożonej kary do kwoty 114,48 zł.

Powód wskazał, że świadczenie usług telekomunikacyjnych stanowi marginalną część prowadzonej przez (...) działalności gospodarczej. W roku 2017 Spółka osiągnęła z działalności telekomunikacyjnej przychód w wysokości(...) zł, natomiast w 2016 r.(...) zł. Całkowity przychód osiągnięty przez powoda w roku 2017 wyniósł (...) zł. Dane te zostały przekazane Prezesowi URE w toku postępowania administracyjnego. Spółka oświadczyła, że status przedsiębiorcy telekomunikacyjnego jest jej potrzebny wyłącznie w celu świadczenia usług dla niektórych instytucji publicznych, które wymagają takiego statusu od podmiotów biorących udział w zamówieniach publicznych. Natomiast podstawowa działalność powoda, polegająca m.in. na udostępnianiu platformy będącej oprogramowaniem komputerowym, nie stanowi świadczenia usług telekomunikacyjnych i nie wymaga posiadania statusu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Powód zaznaczył, iż niezwłocznie po otrzymaniu od Prezesa UKE zawiadomienia o wszczęciu postępowania przekazał do systemu (...) informacje wymagane na podstawie art. 29 ust.2 ustawy o wruist za lata 2014,2016 i 2017. Mimo przekazania informacji Prezes UKE nie uwzględnił tej okoliczności przy ustalaniu wysokości nakładanej decyzją kary pieniężnej. (...) wskazał, że na wysokość kary powinno mieć wpływ wcześniejsze zachowanie podmiotu oraz zakres naruszeń. Zdaniem Spółki w wyniku oceny tych czynników Prezes UKE powinien uznać, że zakres naruszonych obowiązków był nieznaczny. Ponadto argumentował, że informacje, których nie przekazał w latach wymienionych w decyzji, nie uległy zmianie. Na tej podstawie stwierdził, że nie doszło do naruszenia obowiązku sprawozdawczego z uwagi na zachowanie aktualności przekazywanych informacji. Podkreślił, że bez wezwania Prezesa UKE, przekazał w dniu 11 lutego 2016 r. za pośrednictwem (...) dane wymienione w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2015, z których wynikało, że Spółka:

- nie posiada infrastruktury telekomunikacyjnej oraz publicznej sieci telekomunikacyjnej;

-nie jest właścicielem ani posiadaczem budynków, w których byłaby możliwa kolokacja;

-nie świadczy usług telefonii stacjonarnej (...) i (...), telefonii stacjonarnej VolP, telefonii mobilnej, stacjonarnego dostępu do Internetu, mobilnego dostępu do Internetu, usług (...);

-nie świadczył żadnych usług w sieciach telekomunikacyjnych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu;

-nie zarządza ani też nie posiada żadnych elementów infrastruktury telekomunikacyjnej ani też publicznych sieci telekomunikacyjnych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu;

-nie posiada żadnych obszarów, które w 2015 r. zostały objęte zasięgiem publicznej sieci telekomunikacyjnej zapewniającej lub umożliwiającej zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu lub nowych obszarów, które zostaną objęte zasięgiem publicznej sieci

telekomunikacyjnej zapewniającej lub umożliwiającej zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu.

(...) oświadczył, że przekazując powyższe dane Spółka była przekonana, że aktualizuje w ten sposób wszelkie dane, których przekazanie było wymagane w świetle art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, również za rok 2014. Ze względu na fakt, że powyżej wskazane dane w latach 2016 i 2017 nie uległy zmianie (...) uznał, iż ponowne przekazywanie tych informacji jest niecelowe i zbędne. Powód stwierdził, że skoro po otrzymaniu zawiadomienia od Prezesa UKE natychmiast przekazał wymagane informacje za lata 2014, 2016 i 2017, zakres naruszenia był nieznaczny. Wskazał, że dzięki działaniom podjętym przez Prezesa UKE (...) uzyskał świadomość o ciężącym na Spółce obowiązku składania informacji za pośrednictwem (...). Samo wszczęcie przez pozwanego postępowania pozwoliło na osiągnięcie skutku w postaci zrealizowania obowiązków sprawozdawczych. Powód podkreślił, że rozmiar wykonywanej przez Spółkę działalności telekomunikacyjnej jest znikomy i zrezygnowałaby z posiadania statusu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, gdyby nie wiązało się to z utratą możliwości ubiegania się o udzielenie zamówienia publicznego. Zdaniem powoda, mając na uwadze konstytucyjną zasadę proporcjonalności, zakres działalności telekomunikacyjnej, wielkość osiąganych z niej przychodów, faktyczną przyczynę, z jakiej (...) jest wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, oraz brak posiadania jakiegokolwiek infrastruktury telekomunikacyjnej i publicznych sieci, Prezes UKE powinien nałożyć na Spółkę karę pieniężną w minimalnej wysokości. Z względu na powyższe okoliczności wymierzoną karę powód uznał za zbyt wysoką. Zauważył, iż pomimo przyjęcia przez Prezesa UKE bardzo korzystnej stawki obliczenia kary - 0,01 % przychodu globalnego - nałożona kara nadal ma wartość (...) % przychodu osiąganego przez (...) z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych. Uzasadniając wniosek o wymierzenie kary w wysokości 114,48 zł powód wskazał, że jako podstawę naliczenia kary pozwany powinien przyjęć kwotę (...)zł stanowiącą łączny przychód (...) z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych za lata 2016 i 2017, którą należy pomnożyć, przez maksymalny procentowy wymiar kary – 3 %.

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1440 zł.

Pozwany wskazał, że zaprzestanie przez Spółkę naruszania prawa nie obliguje Prezesa UKE do rezygnacji z nałożenia kary pieniężnej. Odnośnie wniosku o obniżenie kary do 3% przychodu powoda z działalności telekomunikacyjnej, pozwany wskazał, że zgodnie z art. 210 ust.1 Pt kary wymierzone są w wysokości do 3% całego przychodu ukaranego podmiotu, a nie wyłącznie działalności telekomunikacyjnej. Prezes UKE zaznaczył jednak, że wymierzając kary uwzględnił również wielkość przychodu powoda z prowadzonej działalności telekomunikacyjnej, w stosunku do całkowitego przychodu strony, co wpłynęło na wymiar kar. Zauważył, że wynikający z art. 29 ust.2 ustawy o wruist obowiązek ma charakter coroczny, dlatego nie ma znaczenia okoliczność, iż dane te nie ulegały zmianie. Podkreślił, że realizacja obowiązku, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist jest związana wyłącznie faktem posiadania statusu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, a nie z faktem posiadania jakiegokolwiek infrastruktury. W związku z nieprzekazaniem przez powoda żadnych danych, Prezes UKE nie miał wiedzy o działalności prowadzonej przez stronę oraz o posiadaniu lub nieposiadaniu przez nią infrastruktury telekomunikacyjnej oraz innych danych, które wskazuje art. 29 ust. 2 ustawy o wruist. Obowiązek przekazywania danych do systemu (...) istnieje również w przypadku, jeśli przedsiębiorca nie posiada infrastruktury telekomunikacyjnej, wówczas podmiot wskazuje na ten fakt realizując obowiązek sprawozdawczy w systemie. Przepis art. 29 ust.2 ustawy o wruist nie przewiduje wyjątków od corocznego obowiązku raportowania do (...). Pozwany oświadczył, że uwzględnił wszystkie przesłanki wymiaru kary opisane w art. 210 ust.1 Pt. Zdaniem Prezesa UKE nałożenie

kar w jeszcze niższej wysokości, bądź rezygnacja z ich nałożenia nie doprowadziłyby do osiągnięcia celów i realizacji funkcji administracyjnych kar pieniężnych.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. z siedzibą w P. w latach 2014-2017 był przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 27 Pt wpisanym do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa UKE pod numerem (...). (bezsporne)

Zgodnie z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist na powódzie ciążył obowiązek przedłożenia Prezesowi UKE aktualnych, zgodnych ze stanem faktycznym, kompletnych oraz adekwatnych do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy o wruist, informacji o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych według stanu na 31 grudnia danego roku, który należy wykonać do 31 marca następnego roku kalendarzowego. Obowiązek ten należy wykonywać corocznie, bez względu na to czy w przedkładanych danych zaszły jakiegokolwiek zmiany. Powód nie wykonał terminowo wynikającego z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist obowiązku za lata 2014, 2016 i 2017. (bezsporne)

Zawiadomieniem z dnia 16 lipca 2018 r., znak: (...) (...) Prezes UKE poinformował powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kar pieniężnych w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2014, 2016 i 2017. W tym samym piśmie Prezes UKE wezwał (...) do przekazania danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia. Prezes UKE poinformował Spółkę o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 30 dni od daty otrzymania tego pisma oraz zgodnie z art. 73 k.p.a. w związku z art. 10 k.p.a. o możliwości przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów w każdym stadium postępowania. (k.1-3 akt adm.)

Pismo zostało prawidłowo doręczone powodowi w dniu w dniu 20 lipca 2018 r. (k.1 akt adm.)

W piśmie z dnia 17 sierpnia 2018 r. powód przedstawił swoje stanowisko w sprawie. Poinformował, że w 2017 r. osiągnął przychód w wysokości (...) zł. Na potwierdzenie tej informacji przedstawił CIT-8. Przedstawił też informacje o wysokości przychodów z działalności telekomunikacyjnej, które wyniosły w roku 2017 – (...) zł a w roku 2016 – (...) zł. W złożonym piśmie (...) wskazał, że po otrzymaniu zawiadomienia wypełnił obowiązek sprawozdawczy za zaległe lata 2014, 2016 i 2017, na co przedłożył potwierdzenie przekazania danych do (...). Przedstawił też argumentację analogiczną do zawartej w odwołaniu od zaskarżonej decyzji i wniósł o nałożenie kary w minimalnej wysokości. (k.13-37 akt adm.)

Pismem z dnia 23 sierpnia 2018 r. Prezes UKE poinformował powoda o nowym terminie załatwienia sprawy oraz o uprawnieniach Strony wynikających z art. 10 k.p.a. (k.40 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania i nie budziły wątpliwości Sądu.

Na podstawie dokonanych ustaleń Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy o wruist Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco, nie rzadziej niż raz na rok, weryfikuje i aktualizuje, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą informacje o usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną

i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem łączy światłowodowych i sieci bezprzewodowych, oraz budynkami umożliwiającymi kolokację. W myśl art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, w celu wykonania powyższego obowiązku państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej oraz przedsiębiorcy telekomunikacyjni przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania powyższego obowiązku informacyjne, dane o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

Z literalnej wykładni wskazanego przepisu wynika, że przedsiębiorcy przekazują wymienione w tym przepisie informacje corocznie, do dnia 31 marca kolejnego roku kalendarzowego. Przepis ten też nie przewiduje żadnych wyłączeń w realizacji tego corocznego obowiązku, w przypadku gdyby przekazywane dane nie uległy zmianie. Nie można więc uznać za trafną argumentacji powoda, iż nie wypełnił obowiązku za lata 2014, 2016 i 2017, gdyż był przekonany, że skoro wymagane przez art.29 ust.2 ustawy o wruist dane na temat jego infrastruktury i świadczonych usług nie zmieniały się w kolejnych latach, przekazanie tych samych informacji w kolejnych latach jest bezcelowe.

Zgodnie z art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt w brzmieniu obowiązującym na dzień wydania zaskarżonej decyzji, kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą Pt lub ustawą o wruist lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe podlega karze pieniężnej. Wobec ustalenia, że powód nie wykonał obowiązku przekazania danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za lata 2014, 2016 i 2017 Prezes UKE na podstawie art. 209 ust.1 pkt 1 Pt był zobligowany do nałożenia na powoda kary pieniężnej. Warto zaznaczyć, że określona w art. 209 ust.1 pkt 1 Pt odpowiedzialność przedsiębiorcy ma charakter obiektywny, a więc nie jest zależna od winy przedsiębiorcy.

W odwołaniu powód podniósł, że działalność telekomunikacyjna przynosi Spółce marginalny przychód, a status przedsiębiorcy telekomunikacyjnego powód utrzymuje jedynie w celu udziału w zamówieniach publicznych dla instytucji, które takiego statusu wymagają od kandydatów do realizacji zamówienia. W odniesieniu do tej argumentacji Sąd wskazuje, że dla realizacji obowiązku przewidzianego w art. 29 ust.2 ustawy o wruist nie ma znaczenia skala działalności telekomunikacyjnej podmiotu, a nawet okoliczność, czy dany podmiot świadczy usługi telekomunikacyjne w danym roku. Na powódzie jako podmiocie wpisanym do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych spoczywa określony w ustawie obowiązek i dopóki dany podmiot figuruje w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych, jest zobowiązany do jego realizacji. Nie mają przy tym znaczenia przyczyny, dla których podmiot decyduje się na pozostawanie wpisanym do tego rejestru. Również wystąpienie do Prezesa UKE z wnioskiem o wpisanie do rejestru należy od inicjatywy samego przedsiębiorcy, który musi wykazać, że spełnia wymagania do uzyskania tego wpisu i powinien liczyć się z wynikającymi z tego obowiązkami. Powód chcąc uwolnić się od obowiązków przewidzianych w przepisie art. 29 ust.2 ustawy o wruist, które dotyczą każdego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, może złożyć wniosek o wykreślenie z rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, jeśli z jakiejś przyczyny trwale zaprzestanie wykonywania działalności telekomunikacyjnej. Powód jako przedsiębiorca wykonujący działalność regulowaną winien orientować się w obowiązkach jakie wiążą się z wykonywaniem tej działalności. Nie spełniając obowiązku określonego w art.29 ust.2 ustawy o wruist powód nie zachował należytej staranności jakiej należy oczekiwać od pomiotu profesjonalnego.

W odniesieniu do podniesionego przez powoda zarzutu naruszenia zaskarżoną decyzją art. 210 ust. 2 Pt poprzez nieuwzględnienie zakresu naruszenia oraz dotychczasowej sytuacji przedsiębiorcy wskazać należy, że w odwołaniu Spółka przyznała, że nałożona decyzją kara pieniężna stanowi (...) przychodu (...) uzyskanego w 2017 r. Wskazać należy, że na skutek niewypełnienia przez przedsiębiorcę przedmiotowego obowiązku pozwany nie uzyskał informacji, które dają pełen obraz sytuacji na regulowanym przez Prezesa UKE rynku telekomunikacyjnym. Przepis art. 29 wruist stanowi podstawę prawną do prowadzenia przez Prezesa UKE na bieżąco, nie rzadziej niż raz na rok, inwentaryzacji

dotyczącej informacji wymienionych w art. 29 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o wruist. Inwentaryzacje przedstawiające aktualne pokrycie infrastrukturą szerokopasmową są podstawowym narzędziem zalecanym przez Komisję Europejską oraz stosowanym powszechnie w innych państwach Unii Europejskiej, jako punkt wyjścia do wszelkich interwencji publicznych w sektorze telekomunikacyjnym, w szczególności umożliwiającym zlokalizowanie tzw. obszarów białych, czarnych i szarych, a w konsekwencji przyczyniającym się do zapewnienia użytkownikom końcowym na terenie Rzeczypospolitej Polskiej usług telekomunikacyjnych na najwyższym poziomie. Prawidłowa realizacja przez podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązków informacyjnych, o jakich mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist ma więc istotne znaczenie z punktu widzenia możliwości realizacji przez Prezesa UKE zadań ustawowych organu regulacyjnego. Z tego względu tak istotne jest, aby dane objęte ustawowym obowiązkiem ich złożenia, były dostarczane organowi regulacyjnemu w sposób kompletny i terminowy. Brak przekazania przez (...) danych w okresie trzech lat miał negatywny wpływ na rzeczywisty obraz rynku, uzyskiwany przez Prezesa UKE, na podstawie otrzymanych informacji, który na skutek zaniechania przez Spółkę wykonania obowiązku przekazania danych był zniekształcony. W tym stanie nie można zgodzić się z twierdzeniem powoda, że zakres stwierzonego naruszenia był nieznaczny.

Zgodnie z art. 210 ust.1 Pt kary pieniężne, o których mowa w art. 209 ust. 1 Pt, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Oznacza to, że podstawę do ustalenia wysokości nakładanej decyzją kary pieniężnej stanowi wartość całego przychodu, osiągniętego przez dany podmiot, w poprzednim roku kalendarzowym. Podnoszone przez powoda okoliczności dotyczące znikomego znaczenia prowadzonej działalności telekomunikacyjnej oraz niskiej wartości uzyskiwanego z tego tytułu przychodu nie zasługują na uwzględnienie, jako nie mające uzasadnienia w treści obowiązujących przepisów ustawy Prawo telekomunikacyjne. Mając na uwadze wysokość nałożonych na powoda w zaskarżonej decyzji kar pieniężnych z tytułu stwierdzonych naruszeń, zdaniem Sądu uznać należy, że przy ustalaniu ich wysokości Prezes UKE w prawidłowy sposób uwzględnił wymienione w art. 210 ust. 2 Pt dyrektywy wymiaru kary. Wysokość kar mieści się w granicach ustawowych i wynosi zaledwie (...) przechodu powoda uzyskanego w poprzednim roku kalendarzowym. Ponadto zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie sądowym poglądem, rozstrzygając o proporcjonalności wymierzonej kary uwzględnia się przede wszystkim realizację jej funkcji w danych okolicznościach faktycznych, zaś kryterium przychodu uzyskiwanego z tytułu działalności sankcjonowanej karą nie ma decydującego (rozstrzygającego) znaczenia dla wyników takiej oceny. Nie ma zatem obowiązku odnoszenia górnej ustawowej granicy zagrożenia karą pieniężną do tak wyodrębnionej części przychodów przedsiębiorcy. W przypadku przedsiębiorstw wielobranżowych kara pieniężna może konsumować, a nawet przewyższać, przychody z działalności przedsiębiorcy, z tego segmentu rynku, na którym dopuścił się naruszenia. (tak: wyrok Sądu Najwyższego z 10 sierpnia 2016r. III SK 45/15). W przypadku powoda, który w 2017 r. osiągnął całkowite przychody przekraczające 35 mln zł, kara w proponowanej wysokości 114,48 zł stanowiąca 3% przychodów powoda z działalności telekomunikacyjnej w latach 2016 i 2017 nie będzie w najmniejszym nawet stopniu odczuwalna dla przedsiębiorcy. Nie spełni zatem swojej roli prewencyjnej, wychowawczej i represyjnej. Nie bez znaczenia dla oceny wysokości wymierzonych w decyzji kar był także fakt, iż powód jest podmiotem prowadzącym w sposób profesjonalny działalność gospodarczą na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej. Zgodnie z art. 355 § 2 k.c. na powodzie spoczywał obowiązek dołożenia szczególnej staranności przy wykonywaniu działalności gospodarczej..

W ocenie Sądu kary w wysokości 2 400 zł za każdy rok naruszenia są w istocie niewygórowane i proporcjonalne do zakresu naruszenia oraz możliwości finansowych powoda. Kary w takiej wysokości nie stworzą zagrożenia dla sytuacji finansowej Spółki i stanowią zaledwie niewielki promil przychodu uzyskanego przez powoda w 2017 r. Ustalenie kar w wysokości określonej w decyzji nastąpiło z uwzględnieniem wszystkich przesłanek, które należy wziąć pod uwagę zgodnie z treścią art. 210 ust. 2 Pt, w tym także mając na względzie, że kary pieniężne są instrumentem o charakterze prewencyjnym i dyscyplinującym, służącym wymuszaniu na przedsiębiorcach przestrzegania podstawowych obowiązków wynikających z przepisów ustawy, przy uwzględnieniu celów stawianych w ustawie Prawo telekomunikacyjne.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy, wobec braku podstaw do uwzględnienia, oddalił odwołanie jako bezzasadne – art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c.

Po zapoznaniu się ze stanowiskami stron, Sąd uznając, że w świetle przytoczonych przez strony twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych przeprowadzenie rozprawy nie było konieczne, na podstawie art.148¹ § 1 k.p.c. rozpoznał sprawę na posiedzeniu niejawnym.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c., stosownie do wyniku sporu, ustalając wysokość należnych pozwanemu kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 720 zł, na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia odwołania.

Sędzia SO Witold Rękosiewicz.